

LENGUA CATALANA

UNA IMATGE NO VAL MÉS QUE MIL PALAVRES

JESÚS TOUSON

Índex

• DE COMUNICACIÓ ORAL I ESCRITA

- ◆ Una imatge val més que mil paraules_____3
- ◆ Aviat desapareixerà l'escriptura_____3
- ◆ Fer literatura és cosa de pocs, ben dotats_____3
- ◆ Els joves parlen malament i els periodistes escriuen malament_____3
- ◆ El llenguatge és un mitjà de comunicació_____3

• DE MITES INNOCENTS

- ◆ El ioruba és una llengua rara, exòtica_____4
- ◆ La meua llengua és la més fàcil de totes_____4
- ◆ La llengua materna sempre ens ha d'acompanyar____4
- ◆ Val més dedicar les hores al Català a l'estudi de l'anglès_____4
- ◆ Les llengües amb més parlants són útils_____4

• DE MITES PERVERSOS

- ◆ En algunes llengües no es pot parlar de coses_____4
- ◆ Hi ha llengües que han perdut el tren de la maternitat _5
- ◆ ¿On anirem a passar amb aquestes llengües locals?____5
- ◆ Un estat plurilingüe és molt car de mantenir _____5
- ◆ Cal deixar que les llengües s'ho facin totes soles _____5

DE COMUNICACIÓ ORAL I ESCRITA

1.- «Una imatge val més que mil paraules»

Una imatge no pot explicar un fet, és un estereotip dels humans escrit per Marshall McLuhan. La llengua, ja sigui oralment o escrita, ens explica com són les coses de manera conseqüent i detallada perquè una imatge no pot expressar els sentiments i la realitat de les coses, en canvi, unes paraules poden donar el estímul per a que el nostre cervell pugui imaginar-ho.

2.- «Aviat desapareixerà l'escriptura»

Segons Tuson, és un fet improbable ja que tota la nostra societat depèn de l'escriptura ja que tot està cifrat amb un codi de lletres i, sin aquest codi, no podríem fer res. Internet, llibres, el mercat, la televisió, etc. Necessiten una escriptura i, per aixó, sila perdèssim hauríem de canviar de vida i tornar a ser *Homo Sapiens*.

3.- «Fer literatura és cosa de pocs, ben dotats per la natura».

Segons Tuson, la literatura no és cosa d'uns pocs, perquè la poesia, per exemple, la pot fer tothom. L'estereotip de que la poesia és d'uns pocs per naturalesa, de naixement no és més que en l'infància algú li contava algun llibre, per tant no és veritat que hi hagin nascut o que hi hagi gent que neixi amb aquest do. Per a ell, si algú ho vol o pot aconseguir i, si per qualsevol circumstància no pot, hi ha moltes coses importants que pot fer.

4.- *«Els joves parlen malament i els periodistes escriuen malament»*

Segons Tuson, aquella gent vella que s'hi fica amb el llenguatge dels joves tenen que pensar que són les noves generacions i que, a textos formals, segueixen formant una estructura òptima. Dels periodistes han de pensar que els diaris, notícies, etc. es fan més extensos i això dona que el llenguatge sigui un altre. A més, aquest llenguatge ha de arribar als lectors.

5.- *«El llenguatge és un mitjà de comunicació»*

Segon Tuson, la llengua es part de moltes, la llengua ens acompanya desde nèixer fins al darrer dia. La llengua interior fa que siguem nosaltres mateixos i per això no vols que altre vingui i et digui pren la meua, perquè no el duràs la teua vida per seguir amb la seva. La llengua, en si, forma part d'uns codis que en permet classificar les coses d'una manera ordenada per a que sapiguem que veïm pels ulls.

DE MITES INNOCENTS

6.- *«El ioruba és una llengua rara, exòtica»*

Aquí, l'autor fa una crítica als estereotips sobre les llengües que pareixen exòtiques i, per això, fa reflexió arribant a la conclusió que tan normal és la llengua del que ho pensa que aquella que no ho sembla, és a dir, totes les llengües són vàlides.

7.- *«La meua llengua és la més fàcil de totes»*

Damunt aquesta afirmació, Tuson dona l'idea que ho deïm perquè són els codis que hem après a l'infància quan agafam tot el que ens envolta i, és però això que deïm que la nostra és més fàcil, perquè l'hem après inconscientment.

8.- *«La llengua materna sempre ens ha d'acompanyar»*

Damunt aquesta frase usual, Tuson, explica que no es veritat, perquè per mala sort, o per les circumstàncies que siguin, no tornen a utilitzar la llengua primera perquè està a un altre Estat amb llengua, costums, etc. Amb aquest cas, la llengua primera la perd i passa a utilitzar la llengua nova com a important.

9.- *«Val més dedicar les hores al Català a l'estudi de l'anglès»*

Segons Tuson, això dona a la reflexió si amb aquesta idea arribarem a tenir una sola llengua (l'anglès), un sol animal domèstic, na sola espècie de totes les coses. A més també duu a que si no feim treballar a l'escola la llengua més proposada no posarem de sobre la llengua a utilitzar-la.

10.- *«Les llengües amb més parlants són útils»*

Per Tuson, no és més útil la llengua més parlada arreu el món sinó la llengua que utilitzaràs per a comunicar-te amb gent propera, al treball, a qualsevol lloc i això fa que aquest prejudici sigui incert. Perquè una llengua que no et serveix per a res, no tindria una utilitat i, per tant, no cauria tenir coneixent d'ella.

DE MITES PERVERSOS

11.- *«En algunes llengües no es pot parlar de coses»*

Això es fals, segons Tuson, totes les llengües tenen paraules com humanitat, generositat, maldat, inmaduresa, bellesa, etc., perquè Tothom necessita aquestes coses per poder explicar-se i comunicar-se amb els altres, a més de poder decidir amb aquestes paraules que és el millor per el caràcter de la gent dins i fora d'una comunitat social i lingüística.

12.- *«Hi ha llengües que han perdut el tren de la maternitat»*

Segons Tuson, això no es veritat perquè les llengües es modernitzen amb el pas de la generació amb generació. També especifica que algunes llengües duen en el seu lèxic paraules com multimedia, inflació, etc., i es perquè no les necessiten. A part les llengües, si ho necessiten, per mitjà de mecanismes com la derivació, la composició o la simulació de paraules de llengües estrangeres estiguin modernitzades.

13.- *«¿On anirem a passar amb aquestes llengües locals?»*

Segons Tuson, aquest prejudici d'ara sobre aquestes llengües local no és més l'intenció de centralitzar a les mínimes llengües possibles, però tota la llengua té els seus parlant i la seva comunitat i, recorda, que el castellà, l'anglès, el xinès, etc., també començaren a petits llocs i que, pels diferents motius, es varen fer gran per l'expansió de les colònies.

14.- *«Un estat plurilingüe és molt car de mantenir»*

A aquesta afirmació, tuson defensa la riquesa dels Estats plurilingües perquè gràcies a això tenen unes cultures, costums i com és normal, llengües diverses que fan un territori més gran i diu que la riquesa d'un Estat no depèn del nombre de llengües sinó d'altres organismes com l'ensenyament públic, per tant, hem d'ajudar a mantenir aquest Estat plurilingüe.

15.- *«Cal deixar que les llengües s'ho facin totes soles»*

Segons Tuson, algunes llengües com el Castellà, l'anglès,... no tenen problemes, però el català, el basc,... són llengües que sempre han estat en perill per ser contràries a l'oficial d'Estat i que si no es fan organismes per fer-la sortir de l'UCI, no tendrien futur i, per això, depèn dels seus seguidors i parlants que aquestes llengües minoritàries i minoritzades no acabin en un no res.